

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v právnej veci žalobcu: **Cestovná kancelária RUEFA CS spol. s r.o., IČO: 17318513**, so sídlom v Bratislave, Námestie SNP 14, **zastúpeného spoločnosťou ...**, za ktorú koná ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, ústredný inšpektorát**, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, pošt. prieč. 29, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0604/99/2016 zo dňa 28.11.2016, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania

1. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj (ďalej aj len prvostupňový správny orgán) rozhodnutím č. P/0347/01/2015 zo dňa 5.9.2016 uložil žalobcovi pokutu v sume 2.000,- € za spáchanie správneho deliktu, ktorého sa dopustil tým, že pri výkone kontroly dňa 1.10.2015 a 21.10.2015 v centrále žalobcu v Bratislave, Miletičova 1, žalobca v písomnej forme ponuky - v katalógu LETO 2015 ponúkal zájazdy, pri ktorých používal piktogram (grafické vyobrazenie piktogramu obsahuje písmenko X, za ktorým nasleduje obrázok macíka, za ktorým nasleduje písmenko X), pri ktorom je uvedený popis: „X detí do X rokov zdarma“. V popise pri použitom piktograme na strane č. 5 v katalógu LETO 2015 (kópia strany č. 5 katalógu LETO 2015 tvorí prílohu č. 2 k inšpekčnému záznamu zo

je použité opísanie produktu ako zdarma, pričom žalobca definuje tento produkt nasledovne: „1-2 deti v sprievode 2 dospelých osôb (ubytované na prístelke v akomkoľvek type izby) majú ubytovanie a stravovanie (ak je súčasťou služieb) za špeciálnu zníženú cenu. Deti cestujú za zvýhodnenú cenu dopravy za paušál 1,- € až 599,- € (v závislosti od destinácie, hotela a obdobia kúpy dovolenky) a servisné poplatky“. V katalógu LETO 2015, RESORT BAIA DEI PINI, na strane č. 108 (kópia strany č. 108 katalógu LETO 2015 tvorí prílohu č. 3 k inšpekčnému záznamu zo dňa 1.10.2015) je použitý piktogram, v ktorom je písmeno X nahradené číslami, a to prvé číslo 2, za ktorým nasleduje obrázok macíka a za ním číslo 12. V cenníku (ktorý je súčasťou katalógu LETO 2015) Severná Sardinia, na strane č. 33 (kópia strany č. 33 cenníka tvorí prílohu č. 4 k inšpekčnému záznamu zo dňa 1.10.2015) sú uvedené pre 8 a 15-dňové pobyty s odletom z Bratislavy a s príletom do Olbie povinné doplatky, a to: servisné poplatky (letiskové poplatky, bezpečnostná taxa, iné poplatky súvisiace s vykonaním leteckej dopravy a transfery) do 2 r. 43,- €/os., nad 2 r. 155,- €/os. Pri konkrétnom rezorte BUDONI, rezort BAIA DEI PESU (all inclusive)**** bolo ďalej uvedené: L dieťa 2-12 r. na prístelke - paušál 249,- €; L dieťa 2 - 12 r. na prístelke - paušál - do 31.1.2015 v sume 99,- €; 2. dieťa 2-12 r. na prístelke - paušál 499,- €. Pri výkone kontroly bolo tiež zistené, že žalobca na internetovej stránke www.ruefa.sk/hotel/baia-dei-pini v ponuke zájazdu Rezort BAIA DEI PESU (ponuka zájazdu tvorí prílohu č. 5 k inšpekčnému záznamu zo dňa 1.10.2015) uvádzal: Parametre a aktivity: 2 deti do 12 rokov zdarma. Žalobca tak v rozpore s odbornou starostlivosťou opísal ponúkaný produkt ako zdarma, pričom v skutočnosti spotrebiteľ musí zaplatiť ďalšie poplatky, ktoré nepredstavujú nevyhnutné náklady na odpovedanie na obchodnú praktiku ani náklady na vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie (v prípade záujmu o rezort BAIA DEI PINI, pri ktorom žalobca uvádzal 2 deti do 12 rokov zdarma, by spotrebiteľ musel zaplatiť servisné poplatky vo výške 43,- €, resp. 155,- € na osobu a paušál vo výške od 99,- € do 499,- €). Uvedeným konaním došlo zo strany žalobcu k použitiu nekalej obchodnej praktiky, čím porušil § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a na prílohu č. 1 (Klamlivé obchodné praktiky) bod 20. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z.).

K námietke žalobcu, že ide o tzv. detský paušál, prvostupňový správny orgán uviedol, že v rámci tzv. detského paušálu dochádza k cenovému zvýhodneniu 1-2 detí v sprievode dvoch dospelých osôb, tieto uhrádzajú len časť služieb, a to dopravu plus povinné servisné poplatky a časť služieb využívajú zdarma. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že k poskytovaniu produktu pre 2 deti do 12 rokov v predmetnom prípade nedochádza zadarmo. Neakceptoval argument žalobcu, že uvedená formulácia má v skutočnosti znamenať, že len časť služieb je poskytovaná zadarmo. Spotrebiteľ zaujímajúci sa o služby ponúkané žalobcom sa v prípade rozhodovania o kúpe predmetného zájazdu orientuje predovšetkým na cenu, za ktorú žalobca zájazd poskytuje so zreteľom aj na prípadné zvýhodnenia v porovnaní s konkurenciou. V prípade označenia ponuky produktu piktogramom označujúcim zvýhodnenie pre 2 deti do 12 rokov zdarma, ako aj explicitné označenie tejto informácie na internetovej stránke www.ruefa.sk/hotel/baia-dei-pini, žalobca v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti poskytoval spotrebiteľom zavádzajúce informácie, ktoré môžu mať pre spotrebiteľa v procese výberu aj v procese kúpy zájazdu u žalobcu rozhodujúci vplyv. Spotrebiteľ ponuku zájazdu spravidla vníma ako jeden celok (ponuku zahŕňajúcu dopravu, povinné poplatky a pod.).

Správny delikt, za ktorý je voči žalobcovi vyvodzovaná zodpovednosť, je tzv. ohrozovacím správnym deliktom, teda následok v podobe poškodenia konkrétneho spotrebiteľa pre naplnenie skutkovej podstaty tohto správneho deliktu nie je potrebný. Skutok ako v oznámení o začatí správneho konania zo dňa 21.7.2016, tak i vo výroku tohto rozhodnutia dostatočným spôsobom popísal a kvalifikoval. K námietke žalobcu, že všetky potrebné informácie má spotrebiteľ pred podpísaním zmluvy, kde jasne vidí cenu a služby, t.j. povinnosti, ktoré podpísaním zmluvy vzniknú, prvostupňový správny orgán poukázal na znenie § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorého nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Pri určovaní výšky pokuty prvostupňový správny orgán zoberal do úvahy charakter a závažnosť zisteného protiprávneho konania. Použitím nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivej obchodnej praktiky, ktorá je zakázaná, dochádza zo strany žalobcu k zneužívaniu silnejšieho postavenia vo vzťahu k spotrebiteľom. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je prevtelená do zákazu používania nekalých obchodných praktík, ktoré žalobca porušil. Žalobca ako predávajúci v rozpore s odbornou starostlivosťou opísal ponúkaný produkt ako zdarma, pričom v skutočnosti musí spotrebiteľ zaplatiť ďalšie poplatky (ktoré nepredstavujú nevyhnutné náklady na odpovedanie na obchodnú praktiku ani náklady na vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie). Cena produktu, do značnej miery determinujúca rozhodnutie spotrebiteľa o kúpe ponúkanej služby, je jedna zo základných informácií, ktorú spotrebiteľ potrebuje k svojmu rozhodnutiu uskutočniť obchodnú transakciu. Prihliadol aj na následky zisteného protiprávneho konania: použitím nekalej obchodnej praktiky, ktorá je zakázaná, dochádza k ohrozeniu ekonomických záujmov spotrebiteľa, nakoľko účastníkom konania používaná klamlivá obchodná praktika je spôsobilá ovplyvniť, prípadne narušiť jeho ekonomické správanie. Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a použitím klamlivej obchodnej praktiky došlo k zníženiu zákonom garantovanej právnej ochrany spotrebiteľa. Používanie nekalej obchodnej praktiky pri konaní so spotrebiteľmi, je závažným zásahom do práv spotrebiteľov chránených zákonom. V § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. je deklarované právo spotrebiteľov na informácie a na ochranu ekonomických záujmov, ktoré bolo uvedeným konaním žalobcu porušené. Z hľadiska posudzovania miery zavinenia pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy, že žalobca ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov a poskytovania služieb, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne.

2. Žalovaný rozhodnutím č. SK/0604/99/2016 zo dňa 28.11.2016 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. P/0347/01/2015 zo dňa 5.9.2016; nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Povinnosťou žalobcu bolo zdržať sa používania nekalej obchodnej praktiky v spotrebiteľských zmluvách formou klamlivej obchodnej praktiky, čo žalobca neurobil.

Žalovaný uviedol, že žalobca so snahou exkulpácie zo zodpovednosti za spáchaný správny delikt neustále argumentuje tým, že pod označením „*X detí do X rokov zdarma*“ je bližšia špecifikácia: „*1-2 deti v sprievode 2 dospelých osôb (ubytované na prístelke v akomkoľvek type izby) majú ubytovanie a stravovanie (ak je súčasťou služieb) za špeciálnu zníženú cenu. Deti cestujú za zvýhodnenú cenu dopravy za paušál*

1 € až 599 € (v závislosti od destinácie, hotela a obdobia kúpy dovolenky) a servisné poplatky“. V žiadnom prípade však nerieši situáciu, že v predmetnom označení sa nachádza slovo „*zdarma*“, pričom z nižšie uvádzanej vysvetlivky vyplýva, že určite nepôjde o situáciu, v ktorej cestujúci dospelý nebude uhrádzať aj poplatky za deti. Žalovaný už na tomto mieste vidí počiatok nekalej obchodnej praktiky. Na základe uvedeného možno konštatovať, že hrubo vytlačený názov piktogramu „*X detí do X rokov zdarma*“ vôbec nezodpovedá jeho špecifikácii, nakoľko z názvu piktogramu vyplýva, že určitý počet detí (X) do určitého veku (X) má zájazd, ako kombináciu služieb cestovného ruchu, **zadarmo**. Piktogram je súčasťou katalógu cestovnej kancelárie na leto 2015, v ktorej ponúka cestovné zájazdy. Zo špecifikácie piktogramu je zrejmé, že 1-2 deti majú ubytovanie (a to len na prístelke) a stravovanie (ak je súčasťou služieb) **nie zadarmo**, ale za špeciálne zníženú cenu. Takisto, aj dopravu, ako jednu z kombinácie služieb cestovného ruchu, **nemajú zadarmo**, ale za zvýhodnenú cenu, ktorú predstavuje paušál v pomerne širokom rozpätí od 1,- € až do 599,- € a navyše aj servisné poplatky. Toto všetko platí za podmienky, že ide o 1-2 deti v sprievode dvoch dospelých osôb. Na základe predmetnej analýzy názvu piktogramu s jeho špecifikáciou možno ustáliť, že názov piktogramu zjavne nezodpovedá jeho popisu (špecifikácii) a jeho preto klamlivý, resp. prinajmenšom zavádzajúci pre priemerného spotrebiteľa.

Ďalší negatívny aspekt predmetnej nekalej obchodnej praktiky videl žalovaný v spôsobe a forme, akou je zapracovaná do katalógu LETO 2015. Žalobca ju umiestnil na 5. stranu katalógu, kde pod veľkým nápisom „PIKTOGRAMY“ uvádza ich obrazové vyhotovenie, vedľa neho sa nachádza, tiež väčším písmom (tučným - bold), názov konkrétneho piktogramu a pod týmto názvom je menším písmom vysvetlený jeho podrobnejší popis. Na tomto mieste účastník konania poukazuje predovšetkým na to, že piktogram „*X - macík - X*“ sa nachádza medzi klasickými piktogramami. V nadväznosti na uvedené je zrejmé, že pokiaľ si spotrebiteľ pozrie uvedené piktogramy a ich názov veľkým a tučným písmom, na základe zaužívanej praxe mu je aspoň približne zrejmé, čo tieto piktogramy a ich názvy znamenajú v súvislosti s ponukou zájazdov cestovnej kancelárie. O tom svedčí aj fakt, že popisy žalobcu k ostatným piktogramom sú skôr formálne, pokiaľ nie úplne zbytočné, nakoľko ich priemerný spotrebiteľ pozná. Toto ale neplatí vo vzťahu k piktogramu „*X macík - X*“ s názvom „*X detí do X rokov zdarma*“, nakoľko uvedený piktogram nie je do takej miery častý a používaný inými predávajúcimi cestovných zájazdov.

Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že pojem „*zdarma*“ sa v piktograme nenachádza neodôvodnene, keď k poskytnutiu niektorých služieb skutočne dochádza zdarma. Z vysvetlivky k danému piktogramu je zrejmé, že 1-2 deti majú ubytovanie a stravovanie za špeciálnu zníženú cenu a deti cestujú za zvýhodnenú cenu dopravy za paušál 1 € -599 € a servisné poplatky. Preto ustánil, že ubytovanie, ani stravovanie a ani doprava nie sú zdarma, nakoľko každá z týchto služieb je spoplatnená aj pre detských cestujúcich, aj keď zníženou cenou, resp. zvýhodnenou cenou.

Žalovaný sa úplne stotožnil s tvrdeniami správneho orgánu prvého stupňa, považuje ich za vecné a opodstatnené, majúce oporu v príslušných ustanoveniach zákona č. 250/2007 Z.z. Prvostupňový správny orgán použil správnu úvahu vychádzajúcu z hľadísk logiky, vecnosti a hlavne opierajúcu sa o preukázateľne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci.

Žalovaný pri určení výšky pokuty prihliadol na spôsob porušenia povinnosti, následky protiprávneho konania žalobcu, celkový charakter a závažnosť konania žalobcu, že ide o ohrozovací správny delikt, objektívnu zodpovednosť za správny delikt bez ohľadu na zavinenie. Výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu aj na zákonom stanovené medze primeranou. Žalobca je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa.

II. Žaloba

3. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0604/99/2016 zo dňa 28.11.2016, jeho zrušenia spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. P/0347/01/2015 zo dňa 5.9.2016 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.
4. Namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávne zisteného skutkového stavu. Rozhodnutie žalovaného predstavuje len hypotetické závery. Prízvukoval, že doteraz nemal s uvedeným piktogramom žiadne reálne nejasnosti, pre spotrebiteľov je výklad piktogramu zrozumiteľný, jasný a určitý a nedochádza k žiadnemu zavádzaniu spotrebiteľov.
5. Nesúhlasil so žalovaným, že pri ohrozovacom správnom delikte nemusí dôjsť k reálnemu poškodeniu spotrebiteľa. Poukázal na materiálne a formálne znaky deliktu. Formálne znaky priestupku so obsahom všeobecnej hmotnoprávnej časti zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 372/1990 Zb.) - legálne definícia materiálnych znakov priestupku znie: „ide o konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti“. Opodstatnenosť materiálneho znaku v priestupkovom práve spočíva v tom, aby nedochádzalo k postihu nezávadných, bagateľných priestupkov, ktoré síce naplňajú formálne znaky priestupku, ale nevykazujú dostatočný stupeň spoločenskej škodlivosti. V tejto súvislosti poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Snj 116/99. Žalovaný neobjasnil, akým konkrétnym spôsobom by malo dôjsť použitím piktogramu s jasným výkladom k poškodeniu spotrebiteľa.
6. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak sú splnené dve určujúce kritériá: (i) obchodná praktika je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti (§ 7 ods. 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z.), (ii), podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z.). Priemerným spotrebiteľom je spotrebiteľ, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý, obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov, ako to vykladal Súdny dvor EÚ v rozsudku zo dňa 16.7.1998, sp. zn. C-210/96.
7. Trvá na tom, že nenaplnil znaky nekalej obchodnej praktiky, nekonal v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti ani v rozpore s § 7 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z., pretože všetky potrebné informácie boli dostupné v katalógu aj na internetovom portáli, boli jasne a zrozumiteľne vysvetlené pre priemerného spotrebiteľa, ktorý mal možnosť sa s nimi kedykoľvek oboznámiť. Slovo „zadarmo“ sa

uvádza len v samotnom piktograme na strane 5 katalógu, ktorý je spotrebiteľovi prezentovaný s jednoznačným a zrozumiteľným výkladom nachádzajúcim sa priamo pod ním. Pri ďalších zájazdoch v katalógu je piktogram zobrazený už len ako „číslavka - macík - číslavka“ bez použitia pojmu „zadarmo“, pričom piktogram ako obrazové vyobrazenie informácie poukazuje na vysvetlenie jeho odkazu. Bez toho, aby si spotrebiteľ prečítal vysvetlenie piktogramu, nie je možné, aby z piktogramu 2-macík-12 prijal obsah informácie, že služby sú ponúkané zadarmo. Podľa jeho názoru si každý priemerný spotrebiteľ obligatórne prečíta vysvetlenie piktogramu, aby mu mohol porozumieť a zistiť, aké konkrétne druhy služieb sú poskytované zadarmo, a ktoré za špeciálne zvýhodnené ceny. Zákon pritom nerozlišuje medzi bežnými a inými piktogramami.

8. V piktograme sa slovo „zadarmo“ nenachádza nedôvodné, pretože k poskytovaniu vybraných služieb vo vybraných hoteloch skutočne dochádza zadarmo. Škála ponúkaných hotelov a služieb je rôznorodá, každý hotel ponúka iné služby pre spotrebiteľov zadarmo a zodpovedá tomu aj vysvetlenie pojmu „zadarmo“. Pojem „zadarmo“ sa nevyskytuje pri konkrétnych službách, ale vždy len spoločne s úplným vysvetlením v rozsahu niekoľkých riadkov. Zadarmo nie je poskytnutý celý zájazd, ale vždy len konkrétne služby, ktoré sú presne definované v dojednanej zmluve o obstaraní zájazdu.
9. Výšku uloženej pokuty považuje za neprimeranú a v rozpore s princípom proporcionality. Nedošlo k porušeniu práv spotrebiteľa, nebol uvedený do omylu, v dôsledku ktorého by spotrebiteľ neurobil transakciu. Odôvodnenie uloženej pokuty považuje za nedostačujúce, nevysporiadalo sa s charakterom protiprávnosti konania, závažnosťou porušenia povinnosti, spôsobom a následkom porušenia povinnosti, ani so skutočnosťami rozhodujúcimi pre určenie výšky pokuty. Každé rozhodnutie správneho orgánu musí byť individualizované a nemôže obsahovať všeobecné formulácie použiteľné pre iné spory obdobného alebo úplne odlišného charakteru. Pre prípad, žeby súd konštatoval porušenie povinnosti žalobcom, navrhol, aby správny súd využil sankčnú moderáciu a upustil od uloženia sankcie, pretože pre zjednanie nápravy bude dostačujúce toto správne konanie.
10. Poukázal na formálny nedostatok výroku prvostupňového rozhodnutia, ktoré v časti uloženej pokuty neobsahuje označenie zákona: „*podľa § 24 ods. 1 cit. zákona*“. Podľa názoru žalobcu ide o výrazný nedostatok správneho konania, pretože neumožňuje jednoznačnú definíciu zákona, keďže predchádzajúca časť výroku obsahuje špecifikáciu viacerých právnych predpisov. Uvedený nedostatok nebol zmenený ani v odvolacom konaní.
11. Namietal nedodržanie ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z.

III. Vyjadrenie žalovaného

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. V podrobnostiach poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a zdôraznil, že žalobcom použitá obchodná praktika sa za každých okolností považuje za nekalú, a to podľa bodu 20 prílohy č. 1 k zákonu č. 250/2007 Z.z. Táto príloha bola priamo prevzatá zo smernice č. 2005/29/ES a predstavuje tzv. blacklist. Je úplne irelevantné, či konanie žalobcu spĺňalo pojmové znaky § 7 ods. 2 alebo iného ustanovenia zákona č. 250/2007

- Z.z., relevantné je to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty bodu 20 prílohy č. 1 k zákonu č. 250/2007 Z.z. Na druhej strane, je nepochybné, že bol porušený § 7 ods. 2 písm. a/ aj písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko samotným uvedením pojmu „zdarma“ napriek tomu, že uvedené služby boli spoplatnené, žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou.
13. Žalobca sa v celom správnom konaní, ani v podanej žalobe nevyjadril k pojmu „2 deti do 12 rokov zdarma“, ktorý bol uvedený na jeho internetovej stránke www.ruefa.sk/hotel/baia-dei-pini a ktorý predstavuje ďalšie označenie zájazdu „zdarma“, čo je v rozpore s reálnym stavom.
 14. Negatívny vplyv na spotrebiteľa má už samotná zmätočnosť informácií, keď je najprv pri piktograme uvedené slovo „zdarma“ a vo vysvetlivke sa už uvádza „špeciálne znížená cena“ a „zvýhodnená cena“. Po rozkliknutí internetovej stránky žalobcu v čase aktuálnosti ponuky sa spotrebiteľovi opäť objaví informácia 2 deti do 12 rokov zdarma. Administratívne konanie sa začalo na podnet spotrebiteľa, ktorý namietal práve tieto prejednávané skutočnosti. Potvrďuje to záver žalovaného, že spotrebiteľ bol uvedený do omylu, či je predmetný zájazd pre deti zdarma alebo je nutné uhradiť akékoľvek poplatky nad rámec nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú praktiku a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie.
 15. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu o aplikácii zákona č. 372/1990 Zb., pretože predmetom konania je iný správny delikt podľa zákona č. 250/2007 Z.z. a nie priestupok podľa zákona č. 372/1990 Zb. Žalobca preto nemohol očakávať aplikáciu zákona č. 372/1990 Zb., ak existuje osobitná právna úprava - § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.
 16. Sankcia je uložená v primeranej výške zohľadňujúcej kritériá pre jej určenie podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a je podrobne odôvodnená. Konanie je v zmysle úijného práva považované za obchodnú praktiku, ktorá sa za každých okolností považuje za nekalú. Uložená pokuta plní preventívnu, represívnu aj výchovnú funkciu; neprimerane nízka pokuta, ktorá by nebola citeľná v majetkovej sfére žalobcu, by sa vymykala účelu sankcie (najmä individuálnej a generálnej prevencii a represii).
 17. Nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie neobsahuje označenie zákona, podľa ktorého je pokuta uložená. Prvostupňový správny orgán najprv špecifikoval konkrétne porušenie ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. a následne podľa § 24 ods. 1 „cit. zákona“ uložil pokutu 2.000,- €. Z tejto konštrukcie je zrejmé, že keď prvostupňový správny orgán uvádzal ako posledný predpis zákona č. 250/2007 Z.z., tak aj uloženie pokuty (podľa cit. zákona) sleduje § 24 zákona č. 250/2007 Z.z. a nie iného právneho predpisu. Ak by aj išlo o nedostatok, tento bol odstránený v odvolacom konaní, kde už je citovaný zákon č. 250/2007 Z.z.
 18. Žalobca nespresnil námietku o nedodržaní ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. Konanie o uložení pokuty však bolo začaté najneskôr do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Bola dodržaná aj 12-mesačná lehota na začatie konania: správny orgán zistil porušenie povinnosti dňa 1.10.2015 (dátum výkonu prvej kontroly u žalobcu) a dňa 27.7.2016 začal administratívne konanie. Zároveň bola dodržaná aj 4-ročná objektívna lehota na začatie konania - k porušeniu povinnosti došlo pri výkone

kontroly dňa 1.10.2015 a pokuta bola právoplatne (druhostupňovým rozhodnutím) uložená dňa 6.12.2016.

19. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

IV. Pojednávanie

20. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP) rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 19.6.2019 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil podľa § 107 ods. 2 SSP v prítomnosti povereného zástupcu žalovaného a v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Právny zástupca žalobcu bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil, aby správny súd pojednával v jeho neprítomnosti.

V. Relevantné právne predpisy

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.
22. Podľa § 2 písm. p/ zákona č. 250/2007 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi,
23. Podľa § 2 písm. r/ zákona č. 250/2007 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.
24. Podľa § 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z. odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.
25. Podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.
26. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.
27. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti (písm. af), podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (písm. b/).

28. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.
29. Podľa bodu 20 prílohy č. 1 k zákonu č. 250/2007 Z.z. opísanie produktu ako "gratis", "zadarmo", "bez poplatku" alebo podobne, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť čokoľvek iné okrem nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú praktiku a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie.
30. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.
31. Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.
32. Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. konanie o uložení pokuty možno začať do 12 mesiacov odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, najneskôr do troch rokov podľa odsekov 1 a 3, a do desiatich rokov podľa odseku 2 odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pokutu možno uložiť najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.
33. Podľa § 27 zákona č. 250/2007 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 20 ods. 3 písm. e) až h) a § 21 a § 26a, ak osobitný zákon neustanovuje inak.
34. Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len SP alebo Správny poriadok) výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

VI. Posúdenie veci krajským súdom

35. Predmetom prieskumu správnym súdom je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie o uložení pokuty žalobcovi za správny delikt spočívajúci v označení produktov „zdarma“ v katalógu LETO 2015. Medzi účastníkmi bol sporný význam piktogramu „zdarma“ a jeho vysvetlenie, takisto bolo sporné, či sa sankčné konanie začalo v lehotách uvedených v § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z., či bola dodržaná lehota na uloženie sankcie, či bol označený právny predpis, podľa ktorého bola pokuta uložená, a aplikácia zákona č. 372/1990 Zb. na konanie o správnom delikte žalobcu.

36. V prvom rade je potrebné uviesť, že z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad rozsudok vo veci ... proti Slovenskej republike z 2.9.1998, č. sťažnosti 26138/95; vo veci ... proti SRN z 21.2.1984, číslo sťažnosti 8544/79; vo veci ... proti Slovenskej republike zo 16.11.2004, č. sťažnosti 53371/99, atď.) vyplýva, že priestupky a správne delikty sú vecami trestného charakteru. Pre posúdenie otázky, či sa na účely Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.) protiprávne konanie kvalifikuje ako trestné, sú dôležité nasledovné kritériá: a/ či text právnej normy definujúci protiprávne konanie patrí alebo nepatrí v právnom systéme príslušného štátu do trestného práva, b/ či povaha protiprávneho konania, c/ povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí príslušnej osobe. Význam vnútroštátnej kvalifikácie protiprávneho konania na trestné a správne delikty je iba relatívny. Faktormi väčšieho významu sú povaha protiprávneho konania a povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorá hrozí príslušnej osobe. Povaha protiprávneho konania a povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí, sú alternatívne a nie kumulatívne: na to, aby sa článok 6 Dohovoru aplikoval z dôvodu slov „trestné obvinenie“ stačí, aby predmetné protiprávne konanie bolo vo svojej podstate „trestné“ z pohľadu Dohovoru alebo aby zodpovednej osobe mohla byť uložená sankcia, ktorá pre svoju povahu a stupeň prísnosti patrí vo všeobecnosti do „trestnej“ sféry. Na základe toho konanie o správnom delikte zahŕňa rozhodovanie o „trestnom obvinení“, a preto sa naň vzťahuje článok 6 Dohovoru.
37. V prípade zodpovednosti podnikateľa za správny delikt ide o objektívnu zodpovednosť a subjektívna stránka tohto deliktu v zákonoch nie je založená na báze zavinenia. Pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu, spôsobená činnosťou alebo nečinnosťou podnikateľa. Liberačné dôvody, pri preukázaní ktorých dochádza k redukcii, prípadne k zániku zodpovednosti fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ktoré sa uplatnia vo výške sankcie alebo upustenia od jej uloženia, musia byť zakotvené vo všeobecnej rovine priamo v zákone, podľa ktorého sa uskutočňuje potrestanie za správny delikt správnym orgánom (m.m. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžf 111/2013 zo dňa 29.1.2015 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 99/2015).
38. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. To možno zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na odlíšenie skutku od iných skutkov. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámenny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom treba odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak sú tieto náležitosti uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania, a len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok možno vynútiť exekúciou (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžo 28/2007 zo dňa 6.3.2008, sp. zn. 3 Szd 9/2009 zo dňa 5.11.2009).

39. Správny súd sa primáme zaoberal dodržaním prekluzívnych lehôt na začatie sankčného konania a na uloženie pokuty podľa § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. Je pravdou, že žalobca v žalobe bližšie neuviedol argumenty, pre ktoré namieta nedodržanie lehôt, no vychádzajúc z ustálenej judikatury Najvyššieho súdu SR (napríklad uznesenie sp. zn. 2Sžo/38/2011 zo dňa 22.8.2012, rozsudok sp.zn. 8Sžo/147/2008 publikovaný pod ZSP 70/2009, sp. zn. 8SŽ/19/2011 publikovaný pod ZSP 10/2014) plynutie týchto lehôt správny súd skúma z úradnej povinnosti bez ohľadu na skutočnosť, či zánik zodpovednosti za správny delikt v podanej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného žalobca namietať, preto sa ich dodržaním správny súd zaoberal aj bez podrobnej špecifikácie námietok v žalobe. Citované ustanovenie § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. upravuje lehotu na začatie konania o uložení pokuty, a to subjektívnu 12-mesačnú lehotu plynúcu odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, a objektívnu 3-ročnú (pre správne delikty podľa § 24 ods. 1 a ods. 3; táto lehota je určujúca v predmetnej právnej veci) alebo 10-ročnú (pre správne delikty podľa § 24 ods. 2, o ktoré v predmetnej právnej veci nejde) plynúcu odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Lehota na uloženie pokuty je 4-ročná, od kedy došlo k porušeniu povinnosti. Na zachovanie lehoty podľa § 24 ods. 7 druhá veta zákona č. 250/2007 Z.z. nestačí len v rámci nej vydať prvostupňové rozhodnutie, aleje nevyhnutné, aby rozhodnutie najneskôr v posledný deň lehoty nadobudlo aj právoplatnosť. Za uloženie sankcie za správny delikt možno považovať len také rozhodnutie, ktoré je už v zásade konečné a ktorým bola právoplatne uložená povinnosť plniť, až právoplatnosťou takéhoto rozhodnutia bola priamo dotknutá právna sfera povinného subjektu (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4SŽ/21/2001 zo dňa 25.9.2011 a publikovaný pod R 11/2004).
40. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že spotrebiteľ mu dňa 10.8.2015 podal podnet na preskúmanie ponuky žalobcu „zdarma“ v katalógu LETO 2015. Prvostupňový správny orgán podnet preveril v centrále žalobcu v Bratislave, Miletičova 1, dňa 1.10.2015 a spísal o tom inšpekčný záznam, v ktorom sa uvádzajú skutočnosti o podnete spotrebiteľa a predložené listiny žalobcom - katalóg LETO 2015. Dňa 21.10.2015 prvostupňový správny orgán spísal dodatok k inšpekčnému záznamu, kde sa už nachádza vyhodnotenie ponuky „zdarma“ z hľadiska grafického označenia piktogramu a jeho vysvetlenia ako porušenie zákona č. 250/2007 Z.z. Prvýkrát sa správny orgán mohol dozvedieť o porušení povinnosti zo strany žalobcu dňa 1.10.2015, kedy preveril podnet spotrebiteľa v centrále žalobcu a prevzal od neho listinné dôkazy - katalóg LETO 2015 (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4SŽf/1 1/2010 zo dňa 18.11.2010). Od 1.10.2015 plynula 12-mesačná subjektívna prekluzívna lehota na začatie sankčného konania voči žalobcovi a jej posledným dňom bol 1.10.2016; objektívna trojročná prekluzívna lehota na začatie konania tiež začala plynúť dňa 1.10.2015 a uplynula dňom 1.10.2018. Prvostupňový správny orgán začal správne (sankčné) konanie voči žalobcovi dňa 27.7.2016 (§ 18 ods. 2 druhá veta SP), kedy žalobca prevzal oznámenie o začatí správneho konania, teda v subjektívnej 12-mesačnej aj objektívnej 3-ročnej lehote upravenej v § 24 ods. 7 prvá veta zákona č. 250/2007 Z.z. Pokuta bola žalobcovi právoplatne uložená dňa 6.12.2016, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie žalovaného č. SK/0604/99/2016 zo dňa 28.11.2016, teda po jednom roku dvoch mesiacoch a šiestich dňoch od porušenia povinnosti - aj v tomto prípade bola lehota na uloženie pokuty dodržaná a z uvedeného dôvodu je námietka žalobcu o nedodržaní lehôt na začatie správneho konania a uloženie pokuty neopodstatnená.

41. Správny súd sa ďalej zaoberal námietkou žalobcu o nedostatočne formulovanom výroku prvostupňového rozhodnutia. V zmysle ustálenej judikatúry citovanej vyššie bolo povinnosťou prvostupňového správneho orgánu vo výroku rozhodnutia, ktorým uložil žalobcovi pokutu, uviesť skutok, ktorým sa správneho deliktu dopustil z hľadiska miesta, času a spôsobu jeho spáchania, čo sa aj stalo. Výrok napadnutého rozhodnutia je podľa názoru správneho súdu dostatočne jasný, zrozumiteľný a určitý, čo umožňuje jeho preskúmanie. Je v ňom uvedené miesto, čas aj spôsob spáchania správneho deliktu:
- miesto spáchania - katalóg LETO 2015 a internetová stránka žalobcu www.ruefa.sk/hotel/baia-dei-pini,
 - spôsob spáchania - ponuka zájazdov s piktogramom (s grafickým vyobrazením písmenka X, za ktorým nasleduje obrázok macíka, a za ním písmenko X), pri ktorom je uvedený popis: „X detí do X rokov zdarma“. V popise pri použitom piktograme na strane č. 5 v katalógu LETO 2015 je produkt opísaný ako zdarma, pričom žalobca definuje tento produkt nasledovne: „1-2 deti v sprievode 2 dospelých osôb (ubytované na prístelke v akomkoľvek type izby) majú ubytovanie a stravovanie (ak je súčasťou služieb) za špeciálnu znižujúcu cenu. Deti cestujú za zvýhodnenú cenu dopravy za pausé 1,- € až 599,- € (v závislosti od destinácie, hotela a obdobia kúpy dovolenky) a servisné poplatky“. V katalógu LETO 2015, RESORT BAIA DEI PINI, na strane č. 108 je použitý piktogram, v ktorom je písmeno X nahradené číslami, a to prvé číslo 2, za ktorým nasleduje obrázok macíka a za ním číslo 12. V cenníku Severná Sardinia, na strane č. 33 sú uvedené pre 8 a 15-dňové pobyty s odletom z Bratislavy a s príchodom do Olbie povinné doplatky, a to: servisné poplatky (letiskové poplatky, bezpečnostná taxa, iné poplatky súvisiace s vykonaním leteckej dopravy a transfery) do 2 r. 43,- €/os., nad 2 r. 155,- €/os. Pri konkrétnom rezorte BUDONL rezort BAIA DEI PINI (all inclusive)**** bolo ďalej uvedené: L dieťa 2-12 r. na prístelke - paušál 249,- €; L dieťa 2 - 12 r. na prístelke - paušál - do 31.1.2015 v sume 99,- €; 2. dieťa 2-12 r. na prístelke - paušál 499,- €. Pri výkone kontroly bolo tiež zistené, že žalobca na internetovej stránke www.ruefa.sk/hotel/baia-dei-pini v ponuke zájazdu Rezort BAIA DEI PINI (ponuka zájazdu tvorí prílohu č. 5 k inšpekčnému záznamu zo dňa 1.10.2015) uvádzal: Parametre a aktivity: 2 deti do 12 rokov zdarma,
 - čas spáchania - dňa 1.10.2015 a 21.10.2015, kedy bola vykonaná kontrola v centrále žalobcu ohľadom ponuky LETO 2015.
42. Žalobca namietal, že prvostupňový správny orgán neoznačil právny predpis, podľa ktorého mu uložil pokutu. Vo výroku prvostupňového rozhodnutia je právny predpis označený nasledovne: „Uvedeným konaním došlo zo strany účastníka konania k použitiu nekalej obchodnej praktiky, čím došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a na prílohu č. 1 (Klamlivé obchodné praktiky) bod 20. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, u k l a d á podľa § 24 ods. 1 cit. zákona pokutu vo výške 2000,- €“. Z logickej a gramatickej následnosti použitých slov možno jednoznačne určiť, že pokuta bola žalobcovi uložená podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. V jednej vete je označený jediný zákon - zákon č. 250/2007 Z.z. - s číselným a slovným pomenovaním a v tej istej vete už nie je opakovane označený ten istý zákon, ale sú použité slová „cit.zákona“. Uvedené označenie je bežné tak v rozhodnutiach správnych orgánov ako aj súdov a nevzbudzuje pochybnosti o označení toho-ktorého zákona. Iná situácia by nastala, ak by v jednej vete boli označené viaceré zákony a neskôr by v tej istej vete bolo použité slovné spojenie

„cit.zákona“, čo by mohlo vyvolať pochybnosti, o ktorý zákon ide, táto situácia však v predmetnej právnej veci nenastala. Správny súd preto považuje námietku žalobcu za irelevantnú.

43. Z meritómeho hľadiska je sporným používanie piktogramu „zdarma“ z hľadiska jeho vysvetlenia použitého v katalógu žalobcu LETO 2015. Na strane 5 katalógu je uvedený piktogram s grafickým označením „X macík X“ a slovným vysvetlením: „*X DETÍ DO X ROKOV ZDARMA. 1-2 deti v sprievode 2 dospelých osôb (ubytovanie na prístelke v akomkoľvek type izby) majú ubytovanie a stravovanie (ak je súčasťou služieb) za špeciálnu zníženú cenu. Deti cestujú za zvýhodnenú cenu dopravy za paušál 1 € až 599 € (v závislosti od destinácie, hotela a obdobia kúpy dovolenky) a servisné poplatky.*“ Kľúčovým je významové spojenie slov „zdarma“, ktoré je celé uvedené veľkými písmenami a je zvýraznené (**ZDARMA**), a vysvetlenie malými písmenami a nezvýraznené „ubytovanie a stravovanie za špeciálnu zníženú cenu, deti cestujú (...) za paušál 1 € až 599 € (...) a servisné poplatky“. Základom slova „zdarma“ je „dar“ ako bezodplatný predmet. Podľa verejne dostupného Krátkeho slovníka slovenského jazyka a Synonymického slovníka slovenčiny (<http://slovník.iuls.savba.sk/?w=zdarma&s=exact&c=070d&d=kssi4&d=psp&d=sssi&d=scs&d=sss&d=peciar&d=hssiV&d=bemolak&d=noundb&d=locutio&d=obce&d=priezviska&d=un&d=pskcs&d=psken&=>) má slovo „zdarma“ význam „zadarmo, bezplatne“. Synonymami slova „zdarma“ alebo „zadarmo“ sú slová „bez finančnej al. inej protihodnoty, bez náhrady, bez platenia, bezplatne, grátis“. Je potom jednoznačné, že pojmu „zdarma“ nemôže zodpovedať vysvetlenie použité žalobcom v katalógu LETO 2015 „špeciálna znížená cena“, „servisné poplatky“ a „paušál“. Z typu písma použitého žalobcom je slovo „zdarma“ celé uvedené veľkými písmenami a je zvýraznené, čo možno chápať tak, že má v ponuke žalobcu prioritu, tak aby si ho spotrebiteľ hneď všimol a podľa toho sa rozhodol pri kúpe zájazdu. Na vysvetlenie použité slová „špeciálna znížená cena“, „servisné poplatky“ a „paušál“ sú už drobnejšie ako slovo „zdarma“, nie sú použité veľké písmená ani zvýraznenie. Z postupu žalobcu pri predaji zájazdov však vyplýva, že sa riadi práve malými a nezvýraznenými písmenami a slovami, na základe ktorých účtuje servisné platby, paušál a špeciálne znížené ceny. Žalobca sa však neriadi významom slova „zdarma“, ktoré je naproti tomu zvýraznené a napísané veľkými písmenami, ktorý má vzbudiť záujem spotrebiteľa. Tento postup predávajúceho upravuje bod 20 prílohy č. 1 k zákonu č. 250/2007 Z.z., na ktorý priamo odkazuje § 7 ods. 4 tohto zákona, ako nekalú obchodnú praktiku, ktorá sa za každých okolností považuje za nekalú. Ide o opísanie produktu ako "gratis", "zadarmo", "bez poplatku" alebo podobne, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť čokoľvek iné okrem nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú praktiku a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie. Žalobcom používané špeciálne znížené poplatky, servisné poplatky a paušál však nepredstavujú nevyhnutné náklady na odpovedanie na ponuku, ale reálne platby, hoci znížené, za zájazd poskytovaný detskému klientovi. Žalobca túto nekalú obchodnú praktiku nemôže používať (§ 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z.z.). Z konštrukcie hypotézy právnej normy možno prijať záver, že ide o ohrozovací správny delikt, na spáchanie ktorého sa nevyžaduje vznik protiprávneho následku z takéhoto konania, ale stačí samotné porušenie zákonom uloženou povinnosťou nepoužívať obchodné praktiky, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé. Príloha č. 1 k zákonu č. 250/2007 Z.z. je nazvaná „OBCHODNÉ PRAKTIKY, KTORÉ SA ZA KAŽDÝCH OKOLNOSTÍ POVAŽUJÚ ZA NEKALÉ“, pričom podstatným pre ustálenie charakteru správneho deliktu ako ohrozovacieho sú kľúčové slová „za každých okolností“. Ak je obchodná

praktika za každých okolností nekalá, nevyžaduje sa reálny vznik a existencia jej nepriaznivého následku, ale stačí samotné porušenie povinnosti, ktoré je neprípustné pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie (§ 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.). Z uvedeného dôvodu správne orgány oboch stupňov neboli povinné preukazovať existenciu reálneho negatívneho následku u spotrebiteľov pri používaní tejto obchodnej praktiky žalobcom. Žalobca tak naplnil charakter nekalej obchodnej praktiky podľa § 7 ods. 2 písm. a/ aj písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z., pretože nekonal s náležitou starostlivosťou pri formulovaní svojej ponuky, čo bolo spôsobilé negatívne ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľa.

44. Vo veci nie je daný priestor na aplikáciu zákona č. 372/1990 Zb., pretože žalobca nie je vinný zo spáchania priestupku, ale správneho deliktu podľa zákona č. 250/2007 Z.z., ktorý v ustanovení upravujúcom správne delikty neodkazuje ani len na primerané použitie zákona č. 372/1990 Zb. Zákon č. 250/2007 Z.z. predstavuje osobitnú právnu úpravu deliktuálnej zodpovednosti predávajúcich za nedodržanie obchodných podmienok vo vzťahoch k spotrebiteľom (správne delikty). Zákon č. 250/2007 Z.z. len v § 23 upravujúcom priestupky odkazuje na zákon č. 372/1990 Zb., no o tento prípad v predmetnej právnej veci nejde. Žalobcom citované stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Snj 116/99 sa vzťahuje práve na priestupky a nie na správne delikty. Je pravdou, že trestné činy, priestupky aj správne delikty majú trestný charakter, no spoločným menovateľom všetkých uvedených deliktov je ich charakter a definícia podľa trestného práva a nie podľa priestupkového práva.
45. Podľa názoru správneho súdu sa tak žalobca dopustil správneho deliktu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. v spojení s § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z.z., § 7 ods. 1, ods. 4 a prílohy č. 1 bodu 20 k zákonu č. 250/2007 Z.z. a jeho následkom je uloženie sankcie. Správne orgány oboch stupňov správne zistili skutkový stav, vec správne právne posúdili a aplikovali príslušné právne predpisy.
46. Sankcia - pokuta v sume 2.000,- € - zodpovedá vyhodnoteniu aspektov pre uloženie pokuty podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., teda charakteru protiprávneho konania, závažnosti porušenia povinnosti, spôsobu a následkov porušenia povinnosti (ktoré pri ohrozovacích správnych deliktoch netreba preukazovať). Správny orgán prvého stupňa vyhodnotil, a žalovaný sa s ním stotožnil, aj represívnu a preventívnu (individuálnu a generálnu) funkciu uloženej sankcie. Pokutu bolo možné uložiť v rozsahu od 0,- € do 66.400,- €; pokuta v sume 2.000,- € je uložená v dolnej štvrtine zákonného rozsahu, je podrobne odôvodnená, nevybočuje z medzí a hľadísk určených zákonom a správne orgány oboch stupňov podrobne odôvodnili svoj postup v rámci správnej úvahy, preto správny súd nemal dôvod moderovať uloženú sankciu. Aj správny súd považuje pokutu v sume 2.000,- € za primeranú a plniacu individuálnu aj preventívnu funkciu, tak aby sa uvedené pochybenie u žalobcu nezopakovalo a pôsobilo aj na ostatných predávajúcich preventívne s cieľom vyvarovať sa používaniu nekalých obchodných praktík vo vzťahu k spotrebiteľom.
47. Správny súd na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov dospel k záveru, že žalovaný aj prvostupňový správny orgán riadne zistili skutkový stav vo veci, správne právne vec posúdili, vo veci rozhodli a svoje rozhodnutia náležite odôvodnili. Správny súd preto zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

48.0 náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné spravodlivo od žalobcu požadovať ich náhradu.

49. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).

V Bratislave dňa 19.júna 2019

JUDr. Vlastimil Pavlikovský
predseda senátu

JUDr. Jeannette Hajdinová
členka senátu

JUDr. Michal Dzurdzík, PhD.
člen senátu

